

отъ всички-тѣ въ онова врѣме мъдрецы, за да изнамѣри самъ такъвъ законъ. Убѣдихъ ся отъ дѣ го намѣри: той трѣбва да го е приелъ отъ Небе-то. Убѣдихъ ся че Библия-та е истина.”

Тойзи безвѣрникъ, — не вече безвѣрникъ, — до смърть живѣ като твърдѣ вѣренъ въ Христіанство-то. Той живѣ нѣколко години слѣдъ обратаніе-то си, — мыслиж около три години. Като продължаваше да испытва Библиѣ-тж, неговы-тѣ знанія за Христіанскж-тж вѣрж непрѣстачно ся развивахж и ставахж по-точны. Той остави кълненіе-то, което бѣше послѣ толкова отвратително за него, колкото напрѣдъ му бѣше обыкновенно. Той изобличаваше прѣдишны-тѣ си развратны другары, когато гы чуеше да ся кълнжтъ. Расказваше имъ колко глупаво и незначително нѣщо было, дѣто той ся е кълналь, и че не можаль да си въобрази по-напрѣдъ колко мъчително бѣше кълненіе-то въ уши-тѣ на Христіянина. Но станж ли истинскый Христовъ ученикъ? Той всѣкога ся съмнѣваше да ли бѣше такъвъ. Не можеше да ся наслаждава вече отъ свѣтскы нѣща, и боеше ся да не бы за таѣж причинж да избира по-высокы духовны наслажденія, а не защото имаше едно подновено сърдце.

Прѣди нѣколко години азъ научихъ тѣзи подробности отъ единия отъ двама-та законницы, за които приказвамъ, и мъчихъ ся да гы опитамъ съ строгж точность.

Нека читатель-тѣ размышлява върху таѣж исторіѣж, защото вѣрвамъ че има много да ся научи отъ неѣж. Главна-та мысль е тази, че нравственный-тѣ законъ е памятникъ, който ни напомнюва онова величественно и поразително дѣло, сирѣчь даваніе-то на десеть-тѣ заповѣди на Синай. Можете да ся научите какъ работи единъ